

Nr 478

Av herr **Huss**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående grunder för en förenklad statsbidragsgivning, avseende driftbidragen till primärkommunerna.

I Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen, nr 112, angående grunder för en förenklad statsbidragsgivning föreslås bl. a., att statsbidragen till skolhälsovården (nr 15, 31 och 47) skola avlösas, d. v. s. indragas mot höjning av annat bidrag.

Såväl utredningen som remissinstanserna och departementschefen äro eniga om att bidrag med utpräglad stimulanskaraktär bör bibehållas. Departementschefen framhåller sålunda, att de verksamhetsgrenar, som beröras av förslaget om avlösning av bidrag, i allmänhet förutsattes vara sådana, som redan byggts ut inom kommunerna. Verksamheten på sådana områden torde icke, förutsätter departementschefen, komma att eftersättas vid en omläggning av statsbidragen, medan det förhölle sig på annat sätt med de rena stimulansbidragen.

Däremot synas meningarna vara mycket delade, när det gäller att ange, vilka de bidrag äro, som kunna anses ha utpräglad stimulanskaraktär. Detta gäller i särskilt hög grad om bidragen till skolhälsovården, av vilka bidraget till hälsovården vid folk- och småskolor (nr 31) är det väsentliga, medan de båda andra ha alltför ringa betydelse för kommunernas ekonomi för att kunna anses ha stimulanskaraktär. Hälsovården vid folk- och småskolor hade, framhåller skolöverstyrelsen, visserligen nått en allmän utbredning, men bl. a. svårigheterna på landsbygden att rekrytera läkare och skolsköterskor vore betydande. Därtill komme pågående översyn av hälso- och sjukvården i allmänhet, varvid frågan om skolhälsovårdens organisation torde komma att uppmärksammas, varför starka skäl talade för att ifrågavarande bidrag tills vidare undantoges.

Departementschefen har icke ingått i någon detaljdiskussion rörande dessa bidrag utan endast helt allmänt deklarerat att de verksamhetsgrenar, vilkas bidrag föreslagits till avlösning, i allmänhet inginge som naturliga led bland de kommunala angelägenheterna.

Det synes emellertid icke kunna förnekas, att skolöverstyrelsens uttalanden om stimulanskaraktären hos bidraget till hälsovården vid folk- och småskolor äro riktiga och ge uttryck för det faktiska förhållandet i denna verk-

samhetsgren. Även om hälsovården vid folk- och småskolor är allmänt utbredd är den i mycket stor utsträckning otillräckligt utbyggd. Den omständigheten, att bristen på läkare och sjuksköterskor måhända varit och är huvudorsaken härtill, kan icke undanskymma det faktum, att förhoppningarna om en fortsatt utbyggnad torde få skrinläggas, om det särskilda statsbidraget borttages såsom i propositionen föreslås.

Med stöd av det anförda hemställles,

att riksdagen måtte vid behandlingen av proposition nr 112 besluta, att det särskilda statsbidraget nr 31 skall bibehållas.

Stockholm den 2 april 1957

Ragnar Huss